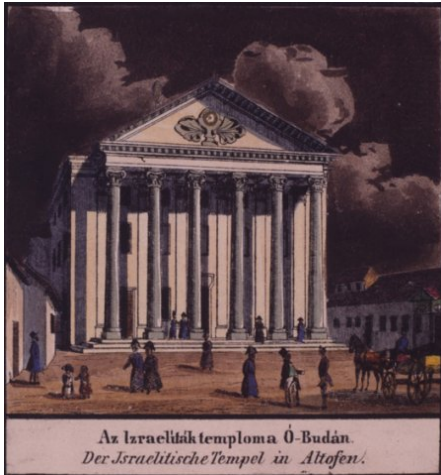

- [Emlékek](#)
- [Fotógaléria](#)

Sárvári József 1958-59-ben került Óbudára.

2006-ból származó EMLÉKEI és JEGYZETEI

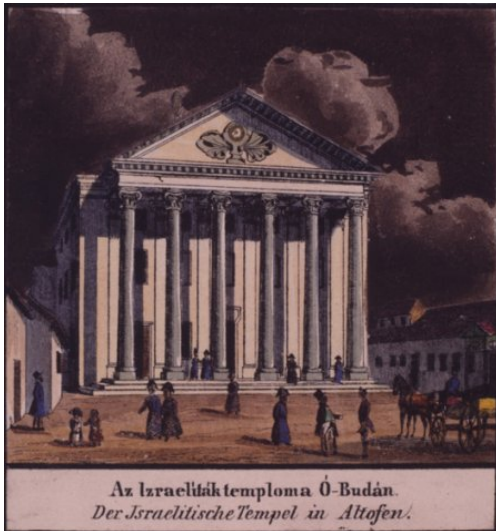
Óbuda héber neve Ofen Jásán, jiddisül Alt Ofen. A XIV-XV. századbeli iratok szerint már ekkor éltek itt zsidók, s miután 1746-ban Budáról a zsidókat kiűzték, Óbudán megnőtt a szomszédságból áttelepült családok száma. Híres és gazdag vallási intézmények, a {yootooltip title=[**Jesíva**] width=[300]}**Jesíva (j'sívá)**: „ülés”. Magasabb fokú iskola a Talmud tanítására.{/yootooltip}, rabbinikus bíróság és nagynevű rabbik működtek itt: Dov Oppenheim 1740 körül, Günsburg, majd a híres Mose Münz.

A XVIII. század végére lélekszámuk már elérte a 3200-at. Szigorú vallásos közösség volt, fenntartottak vágodát ({yootooltip title=[**kóser**] width=[300]}**Kásér út'réfá (kóser, ill. tréfli)**: tiszta, ill. tisztátalan. Kóser: rituális szempontból megfelelő (étel, szertartási tárgy, bármi), ellentéte a tréfli: nem megfelelő.{/yootooltip} vágás), rituális fürdőt, zsidó kórházat, szegényházat, és több imatermet.

Az 1838-as nagy pesti árvíz Óbudán is pusztított, de sokan találtak menedéket – keresztények is – a zsinagógában, és az óbudai zsidók jelentősen kivették a részüket az árvízi mentésben, segítségben. (Emléktábla is őrizte a nagy árvízben tanúsított zsidó hősiességet, ez a zsinagóga előcsarnokában volt látható, ma a Vízügyi Múzeumban található.)

17. A belvárosi zsinagógahelyén az 1880-as években Carl Vasquez, 183?

76. Obudai zsinagóga, 2006.

//